

Hvis en producent får påbud om at nedsætte belægningsgraden til eksempelvis 25 kg/m², vil det være økonomisk urentabelt for den pågældende at producere slagtekyllingerne erhvervsmæssigt. Dette forventes i sig selv at give producenterne et væsentligt incitament til at forbedre forholdene i deres kyllingehuse, så de undgår et sådant påbud med deraf følgende alvorlige økonomiske konsekvenser.

Hvis forbrugerne i højere grad begynder at efterspørge produkter, der er fremstillet under behørigt hensyn til dyrenes velfærd, vil der på sigt kunne forventes en vis indtægt for producenterne, fordi de i dette lovforslag medtagne krav tilsigter at forbedre kyllingernes velfærd væsentligt.

For så vidt angår de administrative konsekvenser for erhvervslivet vil de foreslåede krav medføre, at rugerierne og slagterierne bruger mere tid på at planlægge driften bedre, så der ikke leveres for få eller for mange kyllinger i forhold til den maksimale belægningsgrad på 40 kg/m². Samtidig vil såvel slagterierne (i relation til overvågningsordningen) som producenterne skulle bruge tid på at sætte sig ind i de nye regler, ligesom producenterne i forbindelse med kontrolbesøg skal kunne stille alle de for kontrollen nødvendige faktiske oplysninger til rådighed, jf. lovforslagets § 17. Det er ikke muligt at give et præcist skøn over, hvor meget tid de forskellige aktører forventes at bruge på administrative opgaver, da dette bl.a. afhænger af, hvor meget den enkelte producent, rugerierne og slagterierne i forvejen registrerer.

12. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke umiddelbart at medføre miljømæssige konsekvenser.

13. Forholdet til EU-retten

I Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, er der fastsat en række minimumskrav til beskyttelse af alle arter landbrugsdyr, herunder også slagtekyllinger, jf. EF-Tidende L 221 s. 23. Da der er tale om minimumskrav, kan de enkelte medlemslande frit fastsætte strengere krav til beskyttelse af de forskellige arter landbrugsdyr. Sådanne nationale regler skal dog indberettes til Kommissionen i henhold til direktivet, og

hvis dette lovforslag vedtages, vil det blive indberettet til Kommissionen i overensstemmelse hermed.

I EU-regi er der desuden fastsat en række handelsnormer for fjerkræ, hvori der stilles visse krav til opdrætsmetoden, hvis man ønsker at mærke fjerkræødet til konsum med nærmere angivne betegnelser (ekstensivt staldopdræt (skrabe-kyllinger), fritgående kyllinger, frilandskyllinger mv.).

Handelsnormerne er ikke fastsat ud fra hensyn til dyrenes velfærd, men ud fra et ønske om fælles standarder for, under hvilke forhold kyllinger solgt under en bestemt betegnelse er opvokset. Handelsnormerne fremgår af Rådets forordning nr. 1906/90 af 26. juni 1990 om handelsnormer for fjerkræ, jf. EF-Tidende L 173 s. 1, og Kommissionens forordning nr. 1538/91 af 15. juni 1991 om gennemførelsesbestemmelser til rådsforordningen (som ændret ved Kommissionens forordning nr. 1980/92 og nr. 1072/2000), jf. EF-Tidende L 143 s. 11.

Handelsnormerne stiller således bl.a. krav til areal og flokstørrelser, minimumslagtealder, adgang til løbegårde og fodersammensætningen afhængigt af, hvilken betegnelse slagtekyllingekødet ønskes solgt under. Eksempelvis kan det nævnes, at de tilladte belægningsgrader for brug af de forskellige betegnelser alle er lavere end 40 kg/m².

Det er frivilligt for producenten, om vedkommende vil mærke sine varer i henhold til disse handelsnormer, men såfremt man ønsker at anvende betegnelserne på varerne, skal de relativt restriktive krav opfyldes. De i dette lovforslag indeholdte krav til belægningsgrad mv. er ikke helt så restriktive som handelsnormernes krav, men da lovforslaget skal ses som minimumskrav til hele slagtekyllingeproduktionen, uanset hvilken betegnelse den enkelte kylling vil blive solgt under, vil forslagene ikke hindre den enkelte producent i at opdrætte sine kyllinger i henhold til de strengere krav i handelsnormerne.

Hvis Kommissionen på baggrund af den ovenfor under pkt. 8 nævnte rapport *Den Videnskabelige Komité (2000)* tager initiativ til at foreslå et direktiv om detaljerede regler om mindstekrav til beskyttelse af slagtekyllinger, og der vedtages et sådant direktiv, vil det kunne gennemføres i dansk ret ved udstedelse af administrative forskrifter, jf. lovforslagets § 19.